

Dennis van der Geest

Topsport is keihard, er is geen plaats voor sentiment

Met de World Cup in Praag van afgelopen weekeinde is een einde gekomen aan een lange reeks van toernooien waar het mogelijk was om je op de ranking te knokken voor de OS straks in China.

Het is me maar weer eens erg duidelijk geworden hoe hard topsport kan zijn. Mijn broer Elco heeft elke week strijd geleverd met een clubgenoot voor een ticket naar Beijing en uiteindelijk verloren.

Bryan van Dijk, de belangrijkste kandidaat in een van de lichtere klassen, had in de ratrace om de punten geen tijd om zijn schouder te laten herstellen en scheurde daardoor op een van de toernooien alles af. Hij wordt vandaag geopereerd en kan dan gaan beginnen aan een maandenlange herstelperiode, waarin hij moet hopen dat hij zijn

schouder ooit nog kan gebruiken voor het bedrijven van topsport.

Het is keihard, en er is weinig plaats voor sentiment. Het circus raast verder en wacht niet op de afvallers. In mijn eigen geval ben ik ook nog steeds niet zeker van een ticket, er is op het komende EK half april nog een laatste kans om punten te halen, en ik sta er goed voor op de ranking maar in theorie is er nog van alles mogelijk.

En er is ook nog een andere judoka in mijn klasse die vanuit het niets erg goed heeft gepresteerd de afgelopen toernooien. Judo is geen meesport zoals atletiek of zwemmen en dus zal de technische staf van de judobond per geval moeten bekijken wie er wordt uitgezonden naar Beijing.

Een erg spannende tijd dus, en de afgelopen weken waren dan ook niet de meest gemoedelijke uit mijn leven. Al valt gemoedelijk en topsport sowieso niet echt te rijmen.

Aan het begin van mijn sportcarrière fietste ik eens door de binnenstad van Haarlem. Ik zag een tamelijk excentriek persoon in de weer, met wat posters en een emmer met behanglijm. Hij was voor mij de verpersoonlijking van relax, zo eentje die in een yogales weggestuurd

wordt omdat de rest van hem in slaap valt. Waarvan je, als je hem ziet bewegen, gaat twijfelen of er niet met de dimensie tijd gerommeld wordt.

Hij was bezig een posterje op de muur te plakken en mijn oog viel op de bovenste regel: 'Innerlijke rust begint hier'. Voor mij een reden om in de remmen te knijpen, er leek mij geen betere plek om met innerlijke rust te beginnen. Ik vroeg hem of de op de poster vermelde cursus mij ook zou kunnen helpen met het beoefenen van topsport.

Terwijl hij nog eenmaal goed nakeek of alle hoekjes wel van voldoende lijm waren voorzien, antwoordde hij dromerig, zonder me ook maar een tel aan te kijken, dat ik er na het volgen van deze cursus wel achter zou zijn dat topsport helemaal niet belangrijk was in het leven.

Ik ben maar naar de judotraining gegaan in plaats van de cursus, een paar maanden later werd ik voor het eerst Europees kampioen. Natuurlijk zijn er vele dingen belangrijk in het leven, maar als je midden in de ratrace zit dan is topsport niet het belangrijkste, het is het enige! Als ik later versleten ben, mogen ze me bellen en kom ik wel postertjes plakken. Ik denk dat ik er best talent voor heb...

Van Nistelrooy mist AS Roma

MADRID – Real Madrid kan vandaag in de returnwedstrijd in de Champions League tegen AS Roma geen beroep doen op Ruud van Nistelrooy. Dat lieten de Madrilenen gisteren weten. De spits heeft last van een blessure aan zijn rechterknie, die hem eerder al langs de kant hield.

Real Madrid moet in eigen huis een achterstand van 2-1 wegwerken om door te dringen tot de kwartfinales. „Ruud is zeer belangrijk. Hij is onze topscorer, maar als hij niet speelt hebben we toch genoeg kwaliteit om van AS Roma te winnen”, aldus aanvoerder Raúl.

Behalve Van Nistelrooy ontbreken vanavond in Bernabeu ook Wesley Sneijder (hij heeft een ribblessure) en Arjen Robben bij Real. Robben liep zaterdag in de wedstrijd tegen Recreativo Huelva een scheurtje in zijn enkelband op en is zeker vier weken uitgeschakeld. (EFE)

'Ik wacht op een leuke club'

Martin Jol volgt Spurs – PSV thuis vanaf het bankstel

DOOR JOHAN VAN BOVEN
AMSTERDAM/LONDEN – Natuurlijk had hij morgenavond graag de hand geschud van PSV-trainer Sef Vergoossen. Toch zal Martin Jol het UEFA Cupduel van de Eindhovenaren bij Tottenham Hotspur thuis vanaf de bank moeten gadeslaan. De Hagenaar, bijna vijf maanden geleden ontslagen bij de Spurs, vindt het wel even best zo. „Ik heb nu de tijd om te ontspannen, en daarvan moet ik gebruikmaken.”

Twee seizoenen achter elkaar leefden de fans van Tottenham Hotspur in ongekende weelde. Onder leiding van Jol eindigden de Londenaren op de vijfde positie van de Premier League. Op een haar

na werd een ticket voor de voorronde van de Champions League bemachtigd. Maar deelname aan de UEFA Cup was al een onverwacht succes. Dit seizoen ging (en gaat) het een stuk minder met Tottenham en dat ging ten koste van Jol, die op 25 oktober 2007 de laan uit werd gestuurd.

„Vlak daarna had ik even geen behoefte meer om duels van mijn oude club te kijken”, vertelt Jol vanuit Londen, waar hij nog altijd een huis heeft. „Ik ben veel in het buitenland geweest, maar toen ik eenmaal weer terug was in Londen ben ik de club weer gaan volgen. Ja, tuurlijk had ik nu graag geen PSV willen spelen. Vorig seizoen ging de wedstrijd tegen Feyenoord niet door, omdat ze uit het toernooi werden gehaald na die rellen in Nancy. Dus nu wél tegen een Nederlandse club spelen, was leuk geweest. Maar ik zit er nou eenmaal niet meer. Ik kan wel zeggen dat ik jaloers was op Juande Ramos toen hij vorige maand met de Spurs de League Cup won, maar dergelijke gevoelens moet ik wegstoppen. Ik vind het vooral prachtig voor de fans dat ze eindelijk weer een echte prijs te pakken hebben.”

Dat is Jol niet gelukt op White Hart Lane, al waren de twee vijfde plaatsen eigenlijk een hoofdprijs. Nog nooit was het een club buiten de traditionele top vier van Engeland gelukt twee keer achter elkaar zo hoog te eindigen. Maar volgens Jol wordt dat nog wel eens vergeeten. Zeker nu Tottenham de elfde positie op de ranglijst inneemt. „Het lijkt wel of ze hier af en toe de ziekte van Alzheimer hebben, want nu roept Ramos dat is de top vier nagenoeg buiten bereik is. Als ik dat riep, had ik een groot probleem.”

De 52-jarige Hagenaar kan er inmiddels wel om lachen, want hij geniet volop van het leven als clubloze oefenmeester. Hij was immers al dertien jaar dag in dag uit met voetbal bezig. „Dan had ik weliswaar een keer drie weken vrij, maar dan was ik toch met de selectie bezig. Nu heb ik alle tijd om te ontspannen, al kost me dat vrij veel moeite. Toen ik bijvoorbeeld op vakantie in Brazilië was, keek ik ook alleen maar voetbal. Maar goed, ik heb nog een paar maanden voordat het nieuwe seizoen begint. Ik heb trouwens wel zin om dan weer aan de slag te gaan.”

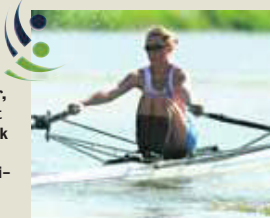
Het had overigens weinig gescheeld of Jol had morgenavond met PSV tegenover zijn oude werkgever gestaan. Twee dagen na zijn ontslag in Londen probeerden de Eindhovenaren hem te contracteren. „Maar dat was simpelweg te snel. Daarna heeft zich nog een aantal clubs gemeld, maar daar zat niet iets tussen waar ik zin in had. Of Feyenoord mij leuk lijkt? Daar ga ik niets over zeggen, dat heeft geen enkel nut. Nee, ze hebben me nog niet gebeld. Den Haag ook niet. Ik zit gewoon te wachten tot er een leuke club komt.”

Twee dagen na zijn ontslag bij Tottenham Hotspur wilde PSV Martin Jol contracteren, maar de coach sloeg het aanbod af. „Dat was simpelweg te snel na mijn ontslag.”
FOTO: PRO SHOTS

Kirsten Wielgaard

Elke week legt Spits een van de talenten van Sporttop een aantal actuele begrippen voor, waarop direct en bondig moet worden gereageerd. Deze week roeist Kirsten Wielgaard, die aan de vooravond van het roei-seizoen haar PR indoorroeien flink aanscherpte.

Indoorroeien?

„Ja, dat doen we regelmatig om te trainen voor het seizoen. Met name als het door de weersomstandigheden onmogelijk is om het water op te gaan. De laatste dagen bijvoorbeeld heb ik door de harde wind nauwelijks in de boot gezeten.”

Pure training dus?

„Over het algemeen wel. Er zijn een aantal wedstrijden en testmomenten per jaar, maar ik doe bijvoorbeeld niet mee aan de wedstrijden. Het kan een goed meetmoment zijn, omdat iedereen onder gelijke omstandigheden moet laten zien hoe hij of zij er lichamelijk aan toe is. Deze keer was het een bondstest voor de senioren B WK, een kampioenschap voor roeiers tot 23 jaar.”

Voor jou een goede test?

„Met het oog op het persoonlijk record, 7:08 minuten op twee kilometer, wel ja.”

Niet voor het senioren B WK?

„Ja, dat zit een beetje ingewikkeld in

elkaar. Ik zit wel in de selectie, maar over de WK-ploeg is nog niet veel bekend. Er gaat een 'vier zonder' – met een riem per persoon – naartoe en daarvoor zijn nog acht meisjes in de race. In groepjes van twee moeten we onderling gaan uitmaken welke meiden er in de boot komen. Mijn partner is echter al een tijdje geblesseerd en dus moet ik voornamelijk alleen trainen. De kans is er wel, maar het is nog wel even spannend wie ten slotte wordt geselecteerd.”

In ieder geval begint het seizoen weer komend weekeinde toch?

„Gelukkig wel. Bij het eerste toernooi (de Heineken Roei Vierkamp, red.) zijn het wel de lange afstanden en ben je bezig in grote groepen en met de eigen vereniging. Het is wel een ontzettend leuk evenement. En eindelijk weer een wedstrijd op het water. Als nu de wind ook nog een beetje gaat liggen, ben ik helemaal blij. Kan ik ook weer eens trainen op het water.”

Wij steunen Sporttop

www.sporttop.nl

